

Jan Keller bez cenzury: Povinná solidarita

- CZ24 News | 20. června 2023

ČESKO: Keller bez cenzury: Jan Keller dnes píše o absurditách argumentů o povinné solidaritě v otázce migrace v EU.

Ministr vnitra Vít Rakušan (STAN) podepsal za Českou republiku dokument stanovící zásady migrační politiky. Součástí těchto nově přijatých pravidel je požadavek povinné solidarity. Členské země EU budou mít možnost vykoupit se z přijímání migrantů odevzdáním částky 20 000 eur za každou nepřijatou osobu.

Kritici tohoto kroku se soustřeďují na fakt, že výraz „povinná solidarita“ je oxymóron. Poskytuje-li se pomoc z donucení, nelze přece mluvit o solidaritě. To je samozřejmě pravda, není to však nic překvapivého. Oxymóron běžně používají ti, kdo se snaží zastříti vyhrocující se rozpory ve společnosti a „vyřešit“ protikladnost zájmů různých aktérů spojováním nespojitelného. V manažerských příručkách najdeme tento princip vyjádřen ve výrazech, jako je „kontrolovaná autonomie“ či „trvalá excelence“. V politice se v tomto směru rozvíjejí například praktiky demokratické cenzury. Vrcholem umění, jak propůjčit zdání smysluplnosti něčemu evidentně nesmyslnému, se stal neslavně slavný výraz „humanitární bombardování“.

Absurdnost povinné solidarity spočívá však ještě v něčem jiném. Ustavičně se nám tvrdí, že migranti hostující země obohacují. Díky jim nastoupí na trh práce pracovní síly, jichž se v evropských zemích zoufale nedostává. Díky jejich vysoké porodnosti přestane populace vymírat a bude zachráněn průběžný systém penzijního pojištění. V symbolické rovině migranti stejně nezištně obohatí společnost svým kulturním přínosem, svými hodnotami a svým inspirujícím přístupem k životu.

Pokud má být toto všechno pravda, pak nedává vůbec žádný smysl, aby státy, které migranty odmítají přijímat, platily jakousi pokutu těm státům, které se migrantům otevrou dokořán. Nepřijetím migrantů se přece dotyčné země samy ochuzují ekonomicky, demograficky a kulturně natolik, že trestat je ještě finančně je přece už zbytečné. Ani v trestním právu nelze uložit dva tresty za jeden přečin.

Je zde ale i další problematický aspekt povinné solidarity. Migrace sama o sobě je přirozeným jevem. Problémem se stává tehdy, když probíhá masově, takže v jejím důsledku v krátké době významně vzroste procento cizí populace v určité zemi. Namísto pozvolné integrace se pak v dané zemi formuje tzv. paralelní společnost. Nově příchozí se nepřizpůsobují normám hostitelské země, ale vytvářejí své vlastní struktury, které se pak reprodukují nezávisle na hodnotách zatím ještě většinové populace. Jedná se o struktury v oblasti náboženské, ale také rodinné, vzdělávací, právní a bezpečnostní. Vedle sebe se na tomtéž území rozvíjejí dva paralelní hodnotové světy, které nic nesbližuje. Populace pocházející z různých kulturních okruhů mají nestejnou tendenci takové paralelní světy v hostitelské zemi vytvářet. V případě masivní migrace je však riziko jejich vzniku vysoké. Krajní formou bývají pak „no-go zóny“, v nichž zákony hostující země neplatí.

Vznik paralelních společností подрývá legitimitu existujících politických institucí, sociálních, právních a hodnotových systémů. Tato skutečnost podkopává už dopředu jakoukoliv snahu o integraci, inserci, či dokonce asimilaci nově příchozích. Zpochybnění systému základních hodnot, které jsou závazné pro všechny, je pro přežití dané společnosti kritické. Toto zpochybnění nelze vynahradiť žádnými penězi, jimiž se mají vykoupit země, které se rozhodly masový příliv migrace brzdit. Nelze ani stanovit, jak vysoké by muselo být odškodné, které by kompenzovalo rozpad společenské soudržnosti se všemi jeho důsledky.

Ministr vnitra Vít Rakušan, který podpis pod zmíněnou dohodou spáchal, tvrdí, že České republice nic nehrozí. „Česká vláda se solidarity nebojí,“ řekl doslova. To samozřejmě není žádný věcný argument. Je to pouze výraz psychického rozpoložení autora výroku. Vždyť malé dítě se také nebojí sáhnout na plotnu a dementní neplavec se nebojí skočit do hluboké vody. Strach a obavy mohou mít jedině lidé, kteří jsou schopni důsledky svých činů si uvědomit.

AUTOR: Jan Keller

[ZDROJ](#)